

Zvončkarji so izgubili mamico . . .

»V tujini, gospa, Ti bom slavo oznanjal in — Bog daj — še v dolgo življenje pozvanjal . . .« Tako je naš list v 2. letošnji številki zapel ob 70 letnici zaslužne načelnice konzorcija »Zvončka« gospe Franje Tavčarjeve. Želja slovenske dece, ki so se ji pridružili tudi nešteti naši zamejčki in izseljenčki, katerim »Zvonček« vsak mesec od ljubega doma prinaša pozdrave, pa se — žal — ni izpolnila. Že 7. aprila je prenehalo biti zlato srce te največje slovenske žene, častne dvorne dame, voditeljice našega ženstva, odlične socialne in prosvetne delavke, dobrotnice bolnikov, starčkov in siromakov ter iskrene prijateljice mladine.

Po dolgih desetletjih neumornega, vzornega dela, ki je bilo vse posvečeno samo napredku in blaginji naroda ter lajšanju človeške bede, je blaga gospa na Cvetno nedeljo našla v pomladno ozaljšani Poljanski dolini, na vrtu svojega gostoljubnega gradiča Visokega, ob ljubljennem soprogju, slovenskem pisatelju in politiku dr. Ivanu Tavčarju, svoj poslednji tihi dom.

K temu domu bo zdaj v iskrenih mislih romala slovenska deca, svečano obljublajoč svetlemu spominu vélike pokojnice, da bo hvaležno ostala zvesta vsem idealom, za katere je tako bogato živela in se tako neustrašeno borila ta nepozabna naša mamica . . .

Visoška gospa na poslednji poti skozi rodno Ljubljano. — Spredej venec Nj. Vel. Kraljice z napisom: »Svoji dvorni dami — Marija«. Za njim nosilec pokojničnih visokih odlikovanj. Pogrebni svečanosti se je udeležila ogromna množica žalujočega občinstva.